

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010374
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého PhD. a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.10.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák. o odvolaní prokurátora a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 01.02.2023 sp. zn. 4T/59/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora a obžalovanej A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 01. februára 2023 sp. zn. 4T/59/2022 obžalovanú A. B. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č.: 1 Pv 301/21/8810-17 zo dňa 27.06.2022 zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že v dobe od 3. januára 2021 do 12. februára 2021, v Spišskej Novej Vsi, marila výkon neodkladného opatrenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3P 79/2018 zo dňa 10.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9.4.2019, ktorým súd dočasne zveril maloletého C. B., nar. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti otca B. B. a upravil styk matky A. B. so synom C. B. tak, že bola oprávnená stretávať sa so synom každú stredu od 16,00 h do 18,00 h a každý nepárny týždeň v roku od piatku od 17,00 h do nedele do 16,00 h, tak, že po poslednom stretnutí 30.12.2020 dieťa otcovi v dohodnutom termíne 3.1.2021 neodovzdala, na opakované výzvy a žiadosti otca nereagovala a negatívne dieťa voči otcovi ovplyvňovala, čo malo nepriaznivý vplyv na psychický stav dieťaťa a neodkladné opatrenie súdu marila až do 12.2.2021, keď si bol otec dieťa vyzdvihnúť v škole pred skončením vyučovania,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor do zápisnice zahlásil odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil.

Obžalovaná sa k vyhlásenému rozsudku nevyjadrila, následne písomne prostredníctvom svojho obhajcu zaslala súdu dôvody odvolania a zároveň aj vyjadrenie k dôvodom odvolania prokurátora.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 4T/59/2022 zo dňa 01.02.2023 podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil obžalovanú A. B. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi č. IPv 301/21/8810- 17 zo dňa 27.6.2022 pre skutok, ktorého sa mala dopustiť tak, že v dobe od 3. januára 2021 do 12. februára 2021, v D. C. E., marila výkon neodkladného opatrenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3P 79/2018 zo dňa 10.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9.4.2019, ktorým súd dočasne zveril maloletého C. B., nar. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti otca B. B. a upravil styk matky A. B. so synom C. B. tak, že bola oprávnená stretávať sa so synom každú stredu od 16,00 h do 18,00 h a každý nepárny týždeň v roku od piatku od 17,00 h do nedele do 16,00 h, tak, že po poslednom stretnutí 30.12.2020 dieťa otcovi v dohodnutom termíne 3.1.2021 neodovzdala, na opakované výzvy a žiadosti otca nereagovala a negatívne dieťa voči otcovi ovplyvňovala, čo malo

nepriaznivý vplyv na psychický stav dieťaťa a neodkladné opatrenie súdu marila až do 12.2.2021, keď si bol otec dieťa vyzdvihnúť v škole pred skončením vyučovania, pretože skutok nie je trestným činom. V dôvodoch rozsudku súd podrobne poukázal na obsah vykonaných dôkazov a skutočnosti vyplývajúce z výpovedí obžalovanej, otca dieťaťa B. B., svedkov, znalkyne F. G. H. a listinných dôkazov. Oslobodzujúci rozsudok súd odôvodnil tým, že vo veci nebol preukázaný úmysel matky neodovzdať dieťa otcovi, pretože samotné dieťa sa v určenom termíne nechcelo k otcovi vrátiť, čo považoval súd za preukázané aj výpoveďou samotného otca dieťaťa a príslušníkov polície, ktorí boli privolaní na miesto. V tomto zmysle sa mal maloletý vyjadrovať aj 12.01.2021, pri šetrení pracovníčkou úradu práce v domácnosti matky. Podľa záverov znalkyne z odboru psychológie vyplynulo, že vo veci nemožno rozlíšiť, aký bol motív konania obžalovanej - či ublížiť bývalému manželovi alebo ochrániť dieťa, pretože medzi rodičmi dieťaťa je veľmi zlý, až deštruktívny vzťah, pričom bolo zistené, že obžalovaná je silne emočne zaťažená na syna, jej posudzovanie je výrazne subjektívne a ťažko prijíma rozhodnutia, ktoré sú v jej neprospech. U obžalovanej bolo zistené ťažké chápanie názorov a postojov iných. Na dlhodobu napätý vzťah v prvom rade dopláca ich maloletý syn.

Oslobodzujúci rozsudok považuje za nezákonný a nezodpovedajúci zistenému skutkovému stavu a zásade trestného konania uvedenej v§ 2 ods.12) Tr. poriadku, pretože v trestnej veci bolo dostatočne preukázané úmyselné zavinenie obžalovanej, smerujúce k mareniu výkonu neodkladného opatrenia, uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých v zmysle § 349, alinea druhá Tr. zákona.

Z uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3P/79/2018 zo dňa 10.12.2018 a uznesenia Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP/45/2019 vyplýva, že maloletý C. B. bol neodkladným opatrením súdu dočasne zverený do osobnej starostlivosti otca, pričom uvedeným rozhodnutím bol aj upravený styk matky s dieťaťom. Neodkladné opatrenie súdu nadobudlo právoplatnosť 09.04.2019 a bolo účinné až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, ku ktorému došlo dňa 30.04.2021. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vyšetřovaného skutku bol styk matky s dieťaťom upravený neodkladným opatrením v civilnom súdnom konaní. V prípade konania podľa druhej aliny (vety) ustanovenia § 349 Tr. zákona, pre trestnosť konania postačuje úmyselné neplnenie výkonu neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pri ktorom nie je potrebné preukazovať bezvýsledné použitie opatrení v civilnom procese. Zo zabezpečených podkladov pre rozhodnutie, ktoré vyplynuli z výpovedí otca dieťaťa B. B., súdnych rozhodnutí, vykonaných šetrení úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a psychologických vyšetření dieťaťa jednoznačne vyplýva, že matka úmyselne zmarila neodkladné opatrenie súdu vo veci úpravy jej styku s dieťaťom, pretože dieťa otcovi nevrátila v stanovenom termíne 03.01.2021, ani v ďalšom dohodnutom termíne dňa 06.01.2021 a následne prestala s otcom dieťaťa komunikovať a dieťa zostalo u nej až do 12.02.2021, keď otec dieťaťa ako oprávnený rodič po konzultácii so sociálnou pracovníčkou a riaditeľom školy, dieťa vyzdvihol zo školy pred skončením vyučovania. Následne bolo dňa 17.02.2021 vykonané zisťovanie názoru dieťaťa v domácnosti otca, ktoré bolo realizované sociálnymi pracovníčkami a zaznamenané na diktafón. Pri tomto rozhovore dieťa uviedlo, že u otca sa má dobre a keď bol u mamky, stále mu hovorila na otca niečo nepekné, hoci jeho tatík je dobrý a tiež ku nej chodil cudzí ujo, ktorý mu krížikom chodil okolo očí a hovoril, že má bývať s mamkou. Z psychologických vyšetření dieťaťa v mesiaci marec 2021 vyplynulo, že psychický stav dieťaťa po návrate k otcovi od matky bol veľmi zlý, boli zaznamenané poruchy správania, emočná a afektívna labilita ako aj prejavy patologického hráčstva. Matku dieťa odmietalo a bolo doporučené stretávať sa s matkou za prítomnosti otca. Pri sociálnom zisťovaní v mesiaci júl 2021 bolo zistené, že dieťa je u otca spokojné, má sa dobre, avšak matku naďalej odmieta, pretože sa bojí aby mu nedávali ten krížik, prekáža mu, že matka u nich stále búcha na dvere a zatiaľ chce ostať u otca. Z psychologického vyšetřenia z mesiaca jún 2021 vyplynulo, že psychický stav dieťaťa sa u otca stabilizoval, avšak klinická psychologička doporučila vzťahovú väzbu dieťaťa a matky obnovovať postupne, zatiaľ v domácom prostredí u otca a za jeho prítomnosti. Zo zabezpečených správ k uvedenej veci súčasne vyplynulo, že jediný, kto kontaktuje úrad za účelom poskytnutia sociálno-právneho poradenstva v predmetnej veci, je otec dieťaťa. Matka pri probléme kontaktov s maloletým dieťaťom s ÚPSVaR nespolupracuje.

Vyššie uvedené skutočnosti dostatočne odôvodňujú záver, že A. B. úmyselne a závažným spôsobom marila výkon neodkladného opatrenia súdu vo veci zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a o úprave styku s dieťaťom, keď po dobu 40 dní dieťa ponechala dieťa zverené otcovi u seba, odmietala s otcom dieťaťa komunikovať a cielene negatívne ovplyvňovala dieťa voči otcovi, čo vyústilo až do psychických problémov dieťaťa a jeho následného odmietania kontaktu s matkou. Tieto okolnosti preukazujú, že bol spáchaný vyššie uvedený trestný čin a že ho spáchala obvinená A. B..

V súvislosti s vyvodzovaním trestnoprávnej zodpovednosti za konanie podľa druhej aliney § 349 Tr. zákona, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/24/2010 zo dňa 18.11.2010, v zmysle ktorého pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa druhej aliney § 349 Tr. zákona nie je potrebné, aby oprávnená osoba z neodkladného opatrenia potom, čo nebolo neodkladné opatrenie povinnou osobou rešpektované, podala návrh na výkon tohto rozhodnutia a následne, aby takýto faktický výkon nebol úspešný.

V prípade obžalovanej A. B. je potrebné zdôrazniť najmä závažné okolnosti skutku a jeho následky na psychický stav dieťaťa, pretože z vykonaných dôkazov, najmä zo správ a šetrení úradu práce, soc. vecí a rodiny, svedeckých výpovedí I. D. C. a J. K. L. a následne vykonaných psychologických vyšetrení dieťaťa u psychologičky F. M. F., jednoznačne vyplynulo, že obžalovaná počas obdobia od 03.01.2021 do 12.02.2021, negatívne ovplyvňovala dieťa voči otcovi tým, že mu hovorila, že otec je zlý, že im ubližuje, že ho týra, čím možno odôvodniť reakciu dieťaťa, ktoré sa v dôsledku pôsobenia matky dňa 03.01.2021, resp. 06.01.2021 odmietalo vrátiť k otcovi. Uvedené negatívne ovplyvňovanie dieťaťa matkou preukazujú vykonané pohovory s dieťaťom, pri ktorých dieťa po návrate k otcovi uvádzalo, že sa už s matkou nechce stretávať, že sa mu nepáči, ako sa vyjadruje o jeho otcovi a jeho novej rodine, že nemá dobré spomienky na pobyt u matky, kde mu mali robiť "čiernu mágiu", že mu mal u matky nejaký ujo dávať križik pred tvár a že mamka mu vždy rozprávala, aby nešiel k otcovi, že ona ho ľúbi. Zo správ psychologičky F. M. F. vyplynulo, že po návrate dieťaťa k otcovi bolo konštatované zhoršenie jeho psychického stavu s poruchami správania a prežívania, s rizikovou osobnosťou štruktúrou, emočnou a afektívnou labilitou a prejavmi patologického hráčstva. Pri sedeniach dieťa uvádzalo, že nechce byť s matkou a psychologička preto odporúčala postupne obnovovať vzťahovú väzbu matky a dieťaťa, pričom nedoporučuje násilné odnímanie dieťaťa od otca. V tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/75/2022, zo dňa 21.07.2022, ktorým odvolací súd v konaní o výkon rozhodnutia zamietol návrh A. B. na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci úpravy styku s dieťaťom, pričom odvolací súd v tomto uznesení konštatuje, že nariadenie výkonu rozhodnutia nie je v záujme maloletého C. B., predovšetkým s poukazom na jeho úplné odmietanie matky, pre jej správanie a traumatizujúci zážitok zo začiatku roku 2021, keď maloletého neoprávnene odlúčila od otca B. B.. Tieto skutočnosti boli v civilnom konaní preukázané vyjadreniami účastníkov konania a správ kolízneho opatrovníka. Z uvedených podkladov je zrejmé, že dieťa pociťuje od toho času neprekonateľnú averziu voči matke a styk s ňou odmieta. Nepáči sa mu spôsob, akým sa domáha styku - vždy s krikom a za účasti polície. Matka sa dožaduje kontaktov aj počas vyučovania, začo sa maloletý hanbí a necíti sa príjemne pred spolužiakmi. Nemá príjemné spomienky na pobyt u matky, kde mu mali robiť "čiernu mágiu" a tiež sa mu nepáči, ako sa matka vyjadruje o otcovi a jeho novej rodine. Zamietnutie návrhu matky na výkon rozhodnutia odvolací súd odôvodnil ochranou záujmov dieťaťa, jeho fyzického a psychického zdravia, ako aj pred možnou neurotizáciou až psychotizáciou dieťaťa z dôvodu styku s druhým rodičom. Rovnako bolo preukázané, že v súvislosti s realizáciou výkonu úpravy styku s dieťaťom neboli zistené prekážky na strane otca, pretože tento sa v minulosti snažil pripravovať dieťa na styk s matkou s pozitívnym naladením a aktívne spolupracoval s príslušnými orgánmi a odborníkmi pri riešení uvedeného problému. Práve obžalovaná nie je prístupná problém riešiť a má pretrvávajúci negatívny postoj k odbornému poradenstvu a odbornej pomoci.

Uvedený postoj obžalovanej korešponduje aj so závermi znaleckého posudku z odboru psychológie, z ktorého je zrejmé, že má anomálne štruktúrovanú osobnosť, sklony k výbušnosti, teatrálnosti, má ambivalentný vzťah k ľuďom, zaujíma nereálne postoje voči právam a povinnostiam, je výrazne subjektívna, nie je schopná decentracie, ťažko chápe hľadisko iných. Má sklony k vymýšľaniu, bohatú fantáziu, preto je potrebné počítať s tendenciou skresľovania. Anomálne štruktúrovaná osobnosť však nie je duševnou chorobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, okolnosti skutku a jeho následky preto považuje za preukázané, že konaním obžalovanej A. B. boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora.

Preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zo dňa 01.02.2023 zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obžalovaná v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že žiada, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a aby sám vo veci rozhodol tak, že ju spod obžaloby oslobodí a to podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

S napadnutým rozsudkom v časti výroku o oslobodení spod obžaloby z dôvodov podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, teda že skutok nie je trestným činom nesúhlasí, pretože podľa jej názoru z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že skutok, tak ako bol uvedený v obžalobe, sa nestal.

Súd ju teda mal oslobodiť spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaná.

Z vykonaného dokazovania, podľa jej názoru, bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že boli zneužitú orgány činné v trestnom konaní na to, aby bola zbavená svojich práv ako matky maloletého dieťaťa najmä v tom, že od 12. 02. 2021 bola odlúčená od svojho maloletého syna a to na základe krivých obvinení otca maloletého syna B. B., ktoré odlúčenie trvá až doposiaľ.

Je totiž nepochybné, že keď dňa 03. 01. 2021 sa dostavila pred byt otca maloletého dieťaťa v dohodnutom termíne, aby mu syna odovzdala v zmysle súdneho rozhodnutia, maloletý syn odmietol ísť k otcovi, pričom táto skutočnosť sa v ten deň riešila aj cestou polície. Podľa jej názoru otec odmietol prevziať syna a vyvolal konflikt na základe vymyslených tvrdení „o čiernej mágii“, ktorá ničím nebola preukázaná. Je nepochybné, že práve otec maloletého a oznamovateľ v tejto veci sa dopúšťa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pretože je to práve on, ktorý prehlásil, že jej syna neodovzdá v zmysle rozhodnutia súdu; aj napriek tomu sa pokúšala so synom stretnúť doposiaľ 335 krát a podala asi 100 trestných oznámení na protizákonný postup otca maloletého dieťaťa.

Rozhodnutie súdu o úprave jej styku s dieťaťom, ktoré je toho času právoplatné a vykonateľné, nerešpektuje otec dieťaťa a oznamovateľ ani po tom, čo Krajský súd v Košiciach uznesením č. 8CoP 42/2023 zo dňa 08. 03. 2023 zmenil rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 4P 131/2021 zo dňa 19. 12. 2022 v konaní o zmenu úpravy styku s mal. dieťaťom tak, že návrh otca zo dňa 28. 11. 2022 na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci tohto konania zamietol.

Proti nej sa viedlo aj trestné konanie pre krivé obvinenie, ktoré skončilo oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 4T 33/2019 zo dňa 08. 03. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 7To 41/2022 zo dňa 02.06.2022. Zároveň dňa 28.06.2022 bola doručená okresnému súdu obžaloba pre skutok, ktorý sa mal stať v čase od 03. 01. 2021 do 12. 02. 2021 a to pre skutok, ktorý si vymyslel otec maloletého B. B. a narafičil tak, aby to vyzrelo, že ona nerešpektuje rozhodnutie súdu a že dokonca toto rozhodnutie marí, že mala dieťa voči otcovi ovplyvňovať, čo malo mať nepriaznivý vplyv na psychický stav dieťaťa.

Všetky tieto tvrdenia sú vymyslené lži rovnako ako aj skutočnosť, že otcovi neodovzdala v dohodnutom termíne dieťa, t.j. dňa 03. 01. 2021, pretože bol preukázaný opak a pri tomto odovzdávaní asistovala aj polícia Obvodného oddelenia PZ Spišská Nová Ves a bolo tomu tak aj dňa 06. 01. 2023. Podanie obžaloby pre skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania a to dňa 28. 06. 2022, t.j. po 3 týždňoch po oslobodzujúcom rozsudku v predchádzajúcej trestnej veci (4T 33/2019) jednoznačne svedčí o zneužití orgánov činných v trestnom konaní na vytvorenie možnosti na podanie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o zmene úpravy styku (viď konanie č. 4P 131/2021), ktorý návrh bol, ako som vyššie uviedla aj podaný dňa 28.11.2022 a ktorému bolo vyhovené, avšak v konečnom dôsledku rozhodnutím Krajského súdu Košice č. 8COP 42/2023 zo dňa 08. 03.2023 bolo rozhodnutie súdu prevej inštancie zmenené a návrh otca bol zamietnutý.

Aj napriek tomu otec maloletého viac ako 2 roky nerešpektuje právoplatné rozhodnutia súdov o úprave styku mňa ako matky s maloletým synom a ja som odkázaná na podávanie trestných oznámení a sťažností, ktoré však v konečnom dôsledku nevedli a nevedú k žiadnemu riešeniu situácie a k náprave tohto stavu, len k účelovému odcudzeniu a odlúčeniu syna od matky.

Tým, že prokurátorka podala, aj napriek jasným dôkazom o opaku, odvolanie v tejto trestnej veci sa tento stav len predlžuje a otec maloletého syna sa odvoláva, tak ako predtým tak aj teraz na jej trestné stíhanie. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, a najmä z jeho odôvodnenia, že s ich maloletým synom dňa 03. 01. 2021 za otcom prišla, že otec syna odmietol prevziať a preto ona na miesto zavolala policajnú hliadku, aby práve zabránila jeho postihu v prípade, že syn by chcel u nej zostať aj mimo upraveného styku, ak by si ho otec neprevzal. Za asistencie polície otec maloletého syna dovolil, aby dieťa ostalo u nej a to aj po dni 06. 01. 2021, kedy sa uvedené zopakovalo a následne si otec maloletého vymyslel nepravdivé

tvrdenia, ktoré prezentoval aj pred sociálnymi pracovníkmi a z ktorých tvrdení aj súdy a aj orgány činné v trestnom konaní v ďalšom období až doteraz vychádzali a aj vychádzajú. A to aj napriek tomu, že nič z týchto tvrdení otca nebolo preukázané.

Nebolo preukázané, že by ma otec opakovane vyzýval, aby mu bolo dieťa odovzdané; nebolo preukázané, aby ona dieťa voči otcovi ovplyvňovala a nebolo ani preukázané, aby spôsobila nepriaznivý vplyv na psychický stav dieťaťa; naopak, bolo preukázané, že dieťa bolo odmietnuté a že keď v uvedenom období bývalo u nej, dieťa bolo šťastné, psychicky vyrovnané.

Vzhľadom na vyššie uvedené a aj vzhľadom na to, že v konaní bolo preukázané, že dňa 03. 01. 2021 a aj dňa 06. 01. 2021, teda v dohodnutom termíne, dieťa odovzdávala otcovi, ktorý ho odmietol, vzhľadom na to, že bolo preukázané, že ona dieťa voči otcovi negatívne neovplyvňovala a ani nenastal nepriaznivý vplyv na psychický stav dieťaťa, žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že ju spod obžaloby oslobodí a to podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná.

Ďalej sa obžalovaná písomne vyjadrila aj k dôvodom odvolania prokurátora, kde uvádza, že z odvolania prokurátorky je bezpochyby zrejmé, že boli zneužitú orgány činné v trestnom konaní ako aj sociálni pracovníci na základe lží uvádzaných otcom ich maloletého dieťaťa. Súhlasí s rozhodnutím súdu, že rozhodol tak, že ju oslobodil spod obžaloby, avšak poukazuje na to, že skutok sa nestal. Jej trestné stíhania slúžia len na to, aby jej bolo zabránené v kontakte s dieťaťom, čím sa závažným spôsobom porušujú jej práva ale aj predovšetkým práva dieťaťa.

Snažila sa kontaktovať s dieťaťom viac ako 300 krát a podala viac ako 100 trestných oznámení na otca mal. dieťaťa, ktoré všetky boli odmietnuté a ktorými sa prokuratúra ani nezapodievala, pričom žiadnym rozhodnutím súdu nebolo konštatované, že nie je schopná sa o dieťaťa starať, v dôsledku čoho by jej bol obmedzený styk s dieťaťom. Nevie, aký zmysel má odvolanie prokurátorky, keď je zrejmé, že zo strany otca maloletého dieťaťa je hrubo porušovaný zákon, nehovoriac o hrubom a vulgárnom správaní otca maloletého dieťaťa a to aj pred dieťaťom voči nej, keď sa dostaví k bytu otca na styk s dieťaťom.

Naviac je zrejmé, že pred dvoma rokmi otec maloletého dieťaťa „narafičil“ situáciu tak, aby mohol podať trestné oznámenie, dokonca tvrdiac, že ona mala syna za pár dní naviesť proti otcovi a zhoršiť jeho psychický stav. Z vyjadrení dieťaťa ako aj z absolútneho jeho odmietania jej ako matky je nepochybné, že nie u nej dochádza k ovplyvňovaniu dieťaťa, ale že práve zo strany otca dochádzalo a dochádza k negatívnemu ovplyvňovaniu dieťaťa, pričom aj z lekárskeho správ ako aj správ sociálnych pracovníkom vyplýva, že otec ako tzv. preferovaný rodič by mal pôsobiť na syna, aby vzťah matky a syna sa zlepšil. Je zrejmé, že otec svojim konaním intenzívne pracuje na tom, aby ju ako matku „vymazal“ zo synovho života.

Okresná prokurátorka vo svojom odvolaní len opakovane poukazuje na dôkazy, s ktorými sa súd už pri svojom rozhodovaní náležite a riadne vysporiadal.

S poukazom na vyššie uvedené ako aj s poukazom na jej odvolanie preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie okresnej prokurátorky v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietol, pretože nie je dôvodné.

Na podklade odvolania okresného prokurátora ako aj obžalovanej krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V tomto konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Tr. por. a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. A dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcím spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Z predloženého spisového materiálu je preukázané, že okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a to výsluchom obžalovanej, svedka B. B., svedka I. D. C., svedka N. O., P. N., J. Q. B., svedka G. H., L. O., J. K. L., G. O., D. O., znalkyne F. G. H., svedkyne P. R., prečítal rozsudky Okresného súdu Spišská Nová Ves a uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorými bolo rozhodované o úprave práv a povinnosti k maloletému, ako aj rozhodovanie o neodkladných opatreniach.

Boli prečítané správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, oddelenie sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 25.01.2021, 02.03.2021, 19.05.2021, 22.06.2021, 03.08.2021, 07.06.2022, správy psychologičky F. M. F. zo dňa 4.3.2021, 18.3.2021, 13.5.2021, 16.6.2021, 14.2.2022, uznesenia a záznamy o trestných oznámeniach, ktoré podávala obžalovaná A. B. na jej bývalého manžela B. B..

Okresný súd vykonané dôkazy v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia podrobne analyzoval a vyhodnotil v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku o hodnotení dôkazov a správne dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe okresnej prokuratúry sa stal, ale nie je trestným činom, aj s poukazom na skutočnosť, že rodičia maloletého dieťaťa vedú spory o dieťa, vzájomne na seba podávajú početné trestné oznámenia.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku okresného súdu odkazuje.

Odvolací krajský súd nevyhovel odvolaniu obžalovanej, ktorá sa domáhala oslobodenia z dôvodu, že skutok sa nestal, pretože ona chcela odovzdať maloletého syna otcovi B. B., ale ten vzhľadom na zlý psychický stav maloletého v deň odovzdávania súhlasil, aby ho doniesla v stredu, čo však obžalovaná neurobila a otec dieťaťa si musel maloletého osobne vyzdvihnúť až 12.2.2021 zo školy po dohode s riaditeľkou školy, triednou učiteľkou, kolíznym opatrovníkom a psychologičkou.

Na základe vyššie uvedených dôvodov aj odvolací krajský súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob riešenia starostlivosti o maloletého rodičmi skutok nie je trestným činom a pretože použitie prostriedkov trestného práva sú v tomto špecifickom prípade poslednou najkrajnejšou možnosťou, ktorá sa musí posudzovať vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovanej, preto v tomto prípade odvolací krajský súd vyhodnotil závažnosť konania obžalovanej tak, že jej konanie nenaplnilo svojou závažnosťou pojmové znaky prečinu, keďže závažnosť jej konania bola nepatrná.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora, ktorým sa domáhal uznania viny u obžalovanej z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona a odvolanie obžalovanej, ktorá navrhovala, aby bola oslobodená podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, sú nedôvodné a preto ich zamietol.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.